Lietas Nr. 133050712
Lietas arhīva Nr. 104AA-0624-14/8

**SPRIEDUMS**

**Rīgā** **2014.gada 16.oktobrī**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Logina,
tiesneses S.Amola un D.Kalniņa,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **/pers. B/, personas kods /personas kods/**, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu, un

**konstatēja:**

2012.gada 29.septembrī, plkst.11.46, Garkalnes novada pašvaldības policijas vecākais inspektors I.Kukulis, Baltezerā, Garkalnes novadā, konstatēja, ka transportlīdzeklis Volvo ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir novietots stāvēšanai Baltezerā, Līču ielā, traucējot braukt uz īpašumu /Nosaukums A/, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 4.punktu un 136.$^{2}$.punktu, un ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.$^{10}$ panta piektās daļas 4.punktā minēto pārkāpumu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma (turpmāk-CSL) 43.2pantu, LAPK 149.$^{10}$ panta astoto daļu, 205.panta 6.punktu un Garkalnes novada domes lēmumu Nr.18/1, 21.12.2010. nolēma uzlikt naudas sodu Ls 30,00 (lietas 18.lapa).

2012.gada 7.decembrī Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība par 2012.gada 21.novembra Garkalnes pašvaldības policijas lēmumu Nr.2/11.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu atstāts negrozīts 2012.gada 21.novembra lēmumu Nr.2/11.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Norāda, ka nepiekrīt tiesas secinājumam, ka „Sūdzības iesniedzēja vaina pierādīta ar rakstveida pierādījumiem" (sprieduma 14.punkts, 7.lapa), jo atbilstoši judikatūrai lietās par Ceļu satiksmes noteikumu 136.2 pārkāpumiem ir jāpārbauda ziņas par izsaukumu par iespējamo pārkāpumu un pierādījumi, kas pierāda faktiskos apstākļus.

Norāda, ka neviens no protokollēmumam pievienotajiem fotoattēliem nav uzņemts leņķī, kas ļautu objektīvi novērtēt sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa novietojumu Līča ielā attiecībā pret nekustamo īpašumu /Nosaukums A/. Neviens no fotouzņēmumiem neapstiprina faktu, ka konkrētā vietā vispār atrastos iebrauktuve/izbrauktuve no nekustamā īpašuma /Nosaukums A/. Atbilstoši Garkalnes novada teritorijas plānojumam nekustamajā īpašumā /Nosaukums A/ kvartālā, kas pieguļ pie Līču ielas, atrodas lauksaimniecības zeme bez ceļiem/piemājas ceļiem/priekšpagalmiem laukumiem.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pašvaldības policija nav veikusi mērījumus, sagatavojusi shematisku pārkāpuma attēlojumu vai ieguvusi citus pierādījumus, kas apstiprinātu viņa vainu pārkāpuma izdarīšanā.

Bez tam, /pers. B/ norāda uz tiesa secinājumu, ka „automašīnas ar valsts numura zīmēm – /TL numurs/, /TL numurs/,/TL numurs/, /TL numurs/, bez to vadītājiem ir novietotas stāvēšanā Baltezerā, Līču ielā, liedzot citiem transporta līdzekļiem iebraukt nekustamā īpašuma /Nosaukums A/, tādējādi pārkāpjot CSN 136.2 punkta prasības". Norāda, ka minētais tiesas atzinums, kas pamatots ar vecākā inspektora I.Kukuļa dienesta ziņojumu, ir nepatiess, jo uz Līča ielas iepretim nekustamajam īpašumam /Nosaukums A/ stāvēja trīs transportlīdzekļi, ceturtais transportlīdzeklis atradās uz citas ielas, ko apliecina iestādes uzņemtie fotoattēli un iesniegtais videomateriāls.

Norāda, ka iestāde un tiesa ir kļūdaini interpretējusi CSN 136.2.punktā noteikumu aizliegumu stāvēt „citā vietās, kur stāvošs transporta līdzeklis var neļaut iebraukt/izbraukt citiem transporta līdzekļiem", jo tiesību norma paredz aizliegumu konkrētā vietā, tai pašā laikā pašvaldības policists pats nespējot identificēt iebraukšanas/izbraukšanas vietu, ir sodījis visus trīs transportlīdzekļus, kas tika nolikti stāvēšanai uz Līču ielas nomales iepretim nekustamajam īpašumam /Nosaukums A/.

/pers. B/ lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu no jauna.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma.

LAPK 289.$^{13}$panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.$^{22}$panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.$^{13}$pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Rīgas rajona tiesas 2014.gada 24.februāra sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesa saskaņā ar LAPK 289.$^{13}$pantu pamatoti pievienojusies iestādes lēmuma motivācijai, kā arī par iesniedzēja norādītajiem argumentiem papildus sniegusi savu argumentāciju.

Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.$^{22}$panta pirmo daļu, 289.$^{13}$panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas instances tiesas spriedumā nav nepieciešams.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi LAPK normu pārkāpumu, tiesa ir pilnībā novērtējusi visus lietas apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesu kolēģija noraida /pers. B/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus ka novietotie transportlīdzekļi, tai skaitā, sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis netraucēja citiem transportlīdzekļiem iebraukt vai izbraukt no nekustamā īpašuma /Nosaukums/.

Tiesu kolēģija uzskata, ka sūdzības iesniedzēja argumenti, ka neviens no protokollēmumam pievienotajiem fotoattēliem neļauj objektīvi novērtēt sūdzības iesniedzēja novietojumu pret nekustamo īpašumu /Nosaukums/ un neapstiprina faktu, ka konkrētajā vietā vispār atrastos iebrauktuve izbrauktuve no minētā nekustamā īpašuma, kā arī tas, ka lietā policija nav veikusi mērījumus vai veikusi citas nepieciešamas darbībās, ir tādi, kas dot pamatu izdarīt secinājumu, ka administratīvais pārkāpums nav izdarīts.

Tiesu kolēģija norāda, ka fotoattēli izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā ir tikai viens no pierādījumiem lietā, turklāt tas nav pretrunā ar pārējiem pierādījumiem lietā, tai skaitā, ar paša /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā norādītajam, ka automašīnas, tai skaitā, viņš savu automašīnu apzināti novietoja tā, lai nekustamajā īpašumā /Nosaukums/nevarētu iebraukt smagās kravas automašīnas.

Tam apstāklim, ka transportlīdzekļi tika novietoti tā, ka traucēja iebraukt tikai vienas kategorijas transporlīdzekļiem nav izšķirošas nozīmes, lai uzskatītu, ka pārkāpums nav noticis, jo Ceļu satiksmes noteikumu 136.2 apakšpunkts, attiecībā uz konkrētiem transportlīdzekļu veidiem, kuriem novietotais transportlīdzeklis traucē pārvietošanos, nekādus izņēmumus neparedz.

Tiesu kolēģija nepiekrīt sūdzības iesniedzēja norādītajam, ka ir nepatiess tiesas atzinums par to, ka "automašīnas ar valsts numura zīmēm – /TL numurs/, /TL numurs/,/TL numurs/, /TL numurs/, bez to vadītājiem ir novietotas stāvēšanā Baltezerā, Līču ielā, liedzot citiem transporta līdzekļiem iebraukt nekustamā īpašuma /Nosaukums A/, tādējādi pārkāpjot CSN 136.2 punkta prasības".

Tiesu kolēģija atzīst, ka tiesas sprieduma tekstā ir šāds ieraksts, taču nav attiecināms uz tiesas izdarīto atzinumu, bet gan uz spriedumā sniegto pierādījumu uzskaitījumu, un konkrēti uz pašvaldības inspektora I.Kukuļa dienesta ziņojumā norādīto, kurā savukārt ir atsauce uz /pers. F/ iesniegumā norādītajiem apstākļiem.

Ceļu satiksmes noteikumu 136.2 apakšpunktā ir noteikts, ka aizliegts stāvēt citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Savukārt, LAPK 149.$^{1\,0}$panta piektās daļas 4.punktā (likuma redakcijā līdz 31.12.2013.) ir noteikts, ka par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

No minētajām tiesību normām neizriet, ka, konstatējot transportlīdzekļa stāvēšanas pārkāpumu, būtu jākonstatē, kam transportlīdzeklis ir traucējis.

LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punktā paredzētais administratīvais pārkāpums ir uzskatāms par pabeigtu ar brīdi, kad transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli stāvēšanai novietojis tā, ka tas var traucēt citu transportlīdzekļu kustībai, vai var traucēt gājēju pārvietošanos.

Turklāt šajā lietā ir nekustamā īpašuma /Nosaukums/ īpašnieka /pers. F/ iesniegums par iespējamo pārkāpumu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka tam apstāklim, ka ar /pers. F/ sūdzību valsts un pašvaldības iestādēs ir griezies par citu gadījumu, kas noticis agri no rīta plkst.8.15, nevis par situāciju, kas notika plkst.11.46, uz ko norāda sūdzības iesniedzējs, nav nozīmes konkrētā pārkāpuma konstatēšanā, jo policijas darbinieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu nevis pēc personas ziņojumā norādītajiem datiem, bet gan par konstatēto pārkāpumu notikuma vietā, konstatēts 2012.gada 29.septembrī plkst. 11.46, kad pašvaldības policijas darbinieks I.Kukulis veica fotofiksāžu un noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu.

Ņemot vērā, ka tiesu kolēģija ir pievienojusies iestādes un tiesas argumentācijai, un apelācijas sūdzībā nav norādītas tādas ziņas par faktiem, kas liktu apšaubīt pirmās instances tiesas sprieduma pamatotību tiesu kolēģija atzīt ka Rīgas rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedums ir likumīgs, pamatots un tā atcelšanai vai grozīšanai nav pamata. Līdz ar to /pers. B/ apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar LAPK 289.$^{21}$, 289.$^{22}$, pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

**nosprieda:**

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Logina

Tiesnese S.Amola

Tiesnese D.Kalniņa